

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 30/23
28.2.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа, и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужиле АА из..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћаник Невена Чупић, адвокат из Београда, Народног хероја Петра Мећаве 1, ради вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П2 221/20 од 20.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 28.2.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П2 221/20 од 20.10.2022. године у трећем, четвртном и осмом ставу изреке.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Првим ставом изреке побијане пресуде малолетна деца парничних странака ВВ, рођена дана ...2010. године и ГГ, рођена дана ...2012. године поверена су тужилици - мајци АА која ће самостално вршити родитељско право. Другим ставом изреке, уређен је начин одржавања личних односа малолетне ВВ и малолетне ГГ са туженим - оцем ББ по следећем моделу - сваки други викенд од петка од 17,00 часова или након завршетка школских обавеза до недеље до 20,00 часова, уторком након завршетка школских обавеза до 19,00 часова, а када малолетна деца не иду у школу од 10,00 до 19,00 часова, сваки други државни и верски празник, половину зимског и половину летњег распуста, Крсну славу оца и рођендан оца, на тај начин што ће отац преузимати и враћати малолетну децу на адреси где малолетна деца живе са мајком и на исту адресу их

враћати, осим када малолетну децу преузима из школе. Трећим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да на име доприноса за издржавање малолетне ВВ и малолетне ГГ плаћа месечно износ по 18.000,00 динара, укупно 36.000,00 динара, почев од 20.10.2022. године, као дана пресуђења, па убудуће, док за то буду испуњени законски услови, сваког 1. до 15. дана у месецу за текући месец, уплатом на текући рачун законске заступнице деце – мајке АА бр. ... који се води код банке “Intesa”. Четвртим ставом изреке одређена је мера заштите од насиља у породици па је забрањено туженом да на било који начин даље узнемирава тужиљу АА и малолетну децу ВВ и ГГ и наложено је истом да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужиље и малолетне деце. Мера заштите од насиља у породици трајаће годину дана почев од 20.10.2022. године као дана доношења пресуде и може бити продужавана све док не престану разлози због којих је одређена, а евентално изјављена жалба не задржава извршење пресуде о одређивању мере заштите од насиља у породици. Петим ставом изреке, одређена је привремена мера којом су малолетна деца парничних странака ВВ, рођена дана ...2010. године и ГГ рођена дана ...2012. године поверена тужиљи - мајци АА која ће самостално вршити родитељско право, а шестим ставом изреке, одређена је привремена мера којом је уређен начин одржавања личних односа малолетних ВВ и ГГ са туженим - оцем АА по следећем моделу - сваки други викенд од петка од 17,00 часова или након завршетка школских обавеза до недеље до 20,00 часова, уторком након завршетка школских обавеза до 19,00 часова, а када малолетна деца не иду у школу од 10,00 до 19,00 часова, сваки други државни и верски празник, половину зимског и половину летњег распуста, Крсну славу оца и рођендан оца на тај начин што ће отац преузимати и враћати малолетну децу на адреси где малолетна деца живе са мајком и на исту адресу их враћати, осим када малолетну децу преузима из школе, а привремена мера у петом и шестом ставу изреке остаје на снази до правноснажног окончања овог поступка и има дејство правноснажног решења о извршењу, а евентално изјављена жалба не задржава њихово извршење. Седмим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тражено да се обавезе тужени да доприноси издржавању малолетне деце ВВ и ГГ плаћањем месечних износа од по 18.000,00 динара, укупно 36.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе дана 13.2.2020. године, па до 19.10.2022. године, као и предлог тужиље којом је тражено да се одреди привремена мера којом би се обавезао тужени да на име доприноса за издржавање малолетних ВВ и ГГ месечно плаћа износ од по 15.000,00 динара, укупно 30.000,00 динара почев од 13.2.2020. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, док за то буду испуњени законски услови, сваког 1. до 15 дана у месецу за текући месец, уплатом на текући рачун законске заступнице деце – мајке АА бр. ... који се води код банке “Intesa”. Осмим ставом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Благовремено изјављеном жалбом тужени је првостепену пресуду побијао у трећем, четвртном и осмом ставу изреке из свих разлога прописаних одредбом члана 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11 ... 18/20). Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражио.

Испитујући правилност ожалбене пресуде у побијаном делу, сагласно овлашћењима прописаним одредбом члана 386 Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 202 Породичног закона, Апелациони суд у Београду је оценио да жалба

туженог није основана.

Током првостепеног поступка нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1,2,3,5,7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности на основу одредбе члана 386 став 3 истог закона, а изрека првостепене пресуде у потврђеном делу је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, који не противрече садржини доказа у списима, тако да се законитост и правилност пресуде са сигурношћу могу испитати, па нису основани наводи жалбе туженог о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени су били у ванбрачној заједници која је трајала 15 година и током које је дана ...2010. године рођена њихова ћерка ВВ, а дана...2012. године ћерка ГГ. Заједница живота парничних странака прекинута је августа месеца 2019. године. Након прекида заједнице живота тужени је покушао да контролише кретање тужиле, испитивао је децу где тужила одлази, говорио деци да ће мама да нађе новог тату и да ће родити нову децу, да их мама више не воли, говорио им да ће се убити због тога што тужила неће да му се врати. Даном 30.1.2020. године дошло је до инцидента када је тужени малолетну ВВ испитивао о приватном животу мајке, а она уплашена позвала мајку да дође по њу, што је тужила и учинила, али је тада дошло до "вучења око дечијег ранца", када су се девојчице уплашиле и истрчале из очеве куће у мајчин ауто, а тужени ударио рукама по колима и разлупао стоп светло. Деца су се узнемирила и плакала, након чега је тужила са децом пешице отишла до Зрењанинског пута, одакле је звала полицију. Због наведеног догађаја туженом је била изречена мера забране приласка у трајању од месец дана коју је поштовао, а затим у новембру 2020. године, у овом поступку донета је привремена мера којом је туженом забрањено свако даље узнемиравања тужиле и малолетне деце. У јануару 2021. године тужени је опет вређао тужилу говорећи да је "ђубре", да ће јој је..ти матер када је види, што је тужила пријавила полицији. Дешавало се да тужени у присуству деце говори лоше о тужили - прича им да је олош, да их мама не воли, да ће имати другу породицу. Током 2022. године се дешавало да тужени тужили шаље поруке увредљиве садржане (називао је цумаром, наркоманком, олошем, псовао), а малолетној ГГ говорио да је кучка и курва као мајка, због чега она није желела да виђа оца. Тужени није спорио да је јануару 2021 године слао тужили увредљиве поруке и да је псовао, али све због тога што је био повређен оним што је она урадила. Од прекида ванбрачне заједнице малолетна деца живе са тужилом у изнајмљеном стану.

Према налазу и мишљењу Градског центра за социјални рад – Одељење Звездара од 12.6.2020. године следи да од прекида заједнице живота парничних странака тужени покушава да контролише кретање тужиле, да испитује децу где се она налази, деци говори да ће мама да нађе новог тату и да ће родити нову децу, да их мама више не воли и да ће се тата убити. Мишљење је стручног тима да малолетна деца буду поверена мајци АА на самосталну негу, бригу и васпитање, а када тужени - отац буде у Србији (будући да је у то време боравио у иностранству) виђаће децу.

Према налазу и мишљењу Градског центра за социјални рад – Одељење Звездара од 4.9.2020. године дато је мишљење да је у интересу малолетне деце да буду поверена

тужиљи - мајци на самосталну негу, бригу и васпитање, да тужени - отац треба да виђа децу на начин како је касније и уређено побијаном пресудом, а такође је процењено да се мајка деце не осећа безбедно, да је њен страх аутентичан те да је сврисходно изрећи меру заштите од насиља у породици којом се забрањује туженом да на било који начин узнемирава тужиљу и малолетну децу, те да се уздржава од сваког дрског, безобзирног и злонамерног понашања.

Решењем Првог основног суда у Београду Нп 348/20 од 29.9.2020. године туженом је продужена привремена мера забране контактирања и прилажења тужиљи за још 30 дана са трајањем до 28.10.2020. године, а решењем истог суда у овом поступку П2 221/20 од 4.11.2020. године одређена је привремена мера заштите од насиља у породици па је туженом забрањено да на било који начин узнемирава тужиљу и малолетну децу ВВ и ГГ.

Према налазу и мишљењу Градског центра за социјални рад – Одељење Палилула од 1.6.2022. године следи да тужени са тужиљом актуелно има формални однос само у вези са децин и да нових пријава за насиље у породици није било, да тужени физички никада није био насилан према тужиљи, да је умео да је увреди, јер се лоше осећао и био у депресији и под дејством алкохола, али да је након свега схватио да је погрешно, да се искрено каје и да је сада добро. Приликом ненајављене теренске посете туженом тужени је навео да никада у њиховој кући није било проблема и да су породични односи блиски, а у дворишту се налази кућа у којој живи тужени, друга кућа у којој живи његов брат са породицом и трећа кућа у којој живи тужиочева мајка. Тужени са децом има редовни контакт, а када оде на ... чују се и контактирају путем Вибера. Према датом мишљењу органа старатељства, процењено је да актуелно не постоје контраиндикације да самостално врши родитељско право (с обзиром да је психоактивне супстанце користио само у младости, а да актуелни налази лекара потврђују да исте не користи), те уколико се малолетна деца повере тужиљи - мајци на самостално вршење родитељског права не постоје контраиндикације да малолетна деца имају редован и несметан контакт са туженим - оцем у складу са проценом стручних радника Одељења Звездара. Након тога, Градски центра за социјални рад – Одељење Звездара је својим налазом и мишљењем од 3.6.2022. године, узимајући у обзир извештај Одељења Палилула, проценио да је тужиља - мајка малолетне деце особа која на адекватан начин препознаје и задовољава све њихове развојне и друге потребе у складу са узрастом и својим могућностима и да је у најбољем интересу малолетне деце да буду поверена мајци, предложен је модел виђања са оцем који је усвојен побијаном пресудом, а такође је дато мишљење да је сврисходно изрећи туженом меру заштите од насиља у породици и то забрану да на било који начин даље узнемирава тужиљу и малолетну децу, те да се уздржава од сваког дрског, безобзирног и злонамерног понашања. Према датом мишљењу нису уочене индикације које би указивале на потребу провере злоупотребе психоактивних супстанци од стране мајке, а на основу процене функционисања мајке током понављања поступка, опсервацијом односа у породици, посебно на релацији мајка – деца. Према извештајима лекара специјалиста Специјалне болнице за болести зависности, те на основу урађених тестова и анализа следи да ни тужиља ни тужени не користе психоактивне супстанце.

Према извештају лекара специјалисте Института за ментално здравље од 4.5.2022. године тужени је апсолутно очуваних капацитета за познавање и збрињавање

базичних и суптилних развојних потреба деце, подржава мајку деце у актуелном контексту и развијених родитељских капацитета.

Тужиља АА рођена дана ...1984. године нема непокретне имовине на своје име, од прекида брачне заједнице, до јуна 2021. године живела је са децом у изнајмљеном стану за који је закупнину плаћала 350 евра месечно, грејали су се на струју па је за рачуне у зимском периоду плаћала око 100 евра, а у летњем мањи износ, инфостан 1.500,00 динара, а од 1.7.2021. године живи са децом у изнајмљеном стану у ... за који закупнину плаћа 250 евра, инфостан 8.500,00 динара, струју око 3.000,00 динара и интернет око 4.000,00 динара, а рачуне за мобилни телефон у укупном износу од 4.200,00 динара за два телефона. Аутомобил који је поседовала је продала за 1.350 евра, није кредитно оптерећена, нити има обавезу издржавања других лица. Тужиља је власник предузетничке радње која се бави ... Остварује нето приходе од 70.000,00 до 150.000,00 динара, а повремено јој финансијски помажу мајка и тетка. Тужена месечно има следеће трошкове - за исхрану за децу и за себе издвоји 50.000,00 до 60.000,00 динара, што обухвата и ужину за децу, за хемију и козметику за њих три издвоји 8.000,00 до 10.000,00 динара што подразумева прахак, средства за одржавање хигијене у стану, средства за личну хигијену, капи за нос, септолете, влажне марамнице и све што је потребно за одржавања личне хигијене. За малолетну ВВ која има 11 година платила је књиге за школу 10.000,00 динара, школски прибор и свеске око 3.000,00 динара, има месечни трошак за ватерполо тренинге које малолетна ВВ похађа 6.500,00 динара, за учешће на турнирима 4.500,00 до 6.000,00 динара (током године било је таква четири турнира), за одећу и обућу за малолетну ВВ издваја 8.000,00 динара, за изласке, рођендане и дружења месечно 20.000,00 динара и за мобили телефон 300,00 динара. За деветогодишњу ГГ књиге и свеске су коштале око 5.000,00 динара (купљене су само неке књиге јер као треће дете има бесплатне уџбенике), за слободно пењање 3.500,00 месечно (које је током поступка напустила), за пливање 5.000,00 динара, за часове енглеског 3.500,00 динара, за одећу и обућу 8.000,00 динара сезонски, за рекреативну наставу 25.000,00 динара, за рођендане годишње 20.000,00 динара. Оба детета су ишла на летњи камп који је коштао по 150 евра за свако дете, а за скијање на које их је водила у јануару и у марту са урачунатим скипасом за њих три потрошила је око 100.000,00 динара у јануару и 50.000,00 динара у марту. Месечно издваја и 15.000,00 динара за потребе свог сада пунолетног сина који је до пре годину дана био поверен оцу уз њену обавезу да плаћа на име издржавања 1.000,00 динара месечно.

Тужени ББ рођен ...1984. године, запослен је на месту ..., остварује месечне приходе од око 150.000,00 динара, током 2021. године био је у ... на ... где је радио на паковању рибе око 3 – 4 месеца, а планира да поново иде да ради ван земље на неколико месеци. Имао је проблем са депресијом када га је тужиља напустила и када му је преминуо отац због чега је нешто више конзумирао алкохол, живи у кући своје сада покојне тетке која се налази у истом дворишту у којој је и кућа његовог сада покојног оца површине 82 м² и за коју је са братом и мајком постигао договор да припадне њему у оставинском поступку. Месечно издваја за плаћање рачуна за утрошену електричну енергију, воду, фиксни телефон око 10.000,00 до 15.000,00 динара, греје се на дрва и то је сезонски издатак од око 600 евра, плаћа порез за кућу у којој живи (кућа је у спору) око 10.000,00 динара, а непокретности у свом власништву нема. Издржава се од обављања такси делатности, вози аутомобил “Опел мерива” 2006. годиште, али је уз субвенцију резервисао куповину новог аутомобила који треба да

плати око 16.640,00 евра. Регистрација за возило које сада вози је око 40.000,00 динара, годишње одржавање возила је 100.000,00 динара, а месечно за гориво издваја око 60.000,00 динара. Паушални порез плаћа месечно 13.500,00 динара, а услугу радио центра 5.000,00 динара. Његова месечна зарада од обављања такси делатности је око 100.000,00 динара, а након што је тужиљи препустио посао ... преузео је 1/5 посла по ком основу месечно заради око 50.000,00 динара. За исхрану месечно издваја око 10.000,00 динара, за мобилни телефон 5.800,00 динара, за средства за хигијену око 3.000,00 динара месечно, а за гардеробу годишње 20.000,00 динара. Здравствено стање туженог је добро. Од прекида заједнице живота, тужени је за издржавање малолетне деце плаћао износ од 16.500,00 динара на тужиљин рачун, а деци је куповао гардеробу, обућу и давао новац за ужину и биоскоп. Након што је тужиља напустила ванбрачну заједницу био је емотивно скрхан. Тачно је да је тужиљи слао поруке и да је исту вређао и псовао али све због тога што је био повређен, али је никада није ударио, иако је и пред децом о тужиљи лоше говорио, али је то престао да ради.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одлучујући о поверавању малолетних ВВ и ГГ прихватио мишљење органа старатељства и закључио да је у најбољем интересу малолетне деце да буду поверена тужиљи - мајци на самостално вршење родитељског права. Узимајући у обзир узраст малолетне деце и потребу за остваривањем континуираног контакта са туженим - оцем, а полазећи од мишљења органа старатељства применом одредаба чланова 6 став 1, 61 и 266 Породичног закона, а у вези са одредбом чланова 2, 3 и 9 Конвенције о правима детета првостепени суд је уредио начин одржавања личног контакта малолетне деце са оцем на начин ближе наведен у другом ставу изреке побијане пресуде. Како би се спречио ризик по стабилност деце који носи даље пролонгирање формалног неуређивања њиховог односа са родитељима, првостепени суд је оценивши да је у најбољем интересу малолетне деце да се и пре правноснажности пресуде повере мајци на самостално вршење родитељског права и ближе уреди начин одржавања личних контаката са оцем одредби привремена мере применом одредаба чланова 447, 449 и 460 Закона о извршењу и обезбеђењу, те одредаба члана 6, 61, 77 и 266 Породичног закона доносећи одлуке садржане у петом и шестом ставу изреке побијане пресуде.

Одлучујући о висини доприноса који тужени треба да плаћа на име издржавања малолетне ВВ и ГГ, првостепени суд је имао у виду да малолетна ВВ има 12 година, а ГГ 10, те да се морају подмирити трошкови школовања који обухватају куповину књига, свески и школског прибора, да деца иду на спортске активности - ВВ на ватерполо за који осим чланарине треба издвојити и средства за турнире, да малолетна ГГ иде на пливање и на енглески језик, па је узео у обзир и издатке за одласке деце на прославе рођендана и за дружења, за мобилни телефон за ГГ, за одласке деце на рекреативну наставу и летњи камп, зимовања, летовања, као и уобичајне трошкове за становање, одржавање хигијене, исхрану, одећу, обућу и козметику, па је полазећи од исказа тужиље оценио да је за задовољавање потреба малолетне деце потребно издвојити месечно износ од по 39.000,00 динара. Ценећи са друге стране могућности туженог - дужника издржавања, као и имовинске прилике тужиље с обзиром да оба родитеља морају подједнако доприносити издржавању своје малолетне деце, првостепени суд је обавезао туженог да доприноси издржавању малолетне деце износом од по 18.000,00 динара, укупно 36.000,00 динара оценивши да ће наведеним износом бити задовољене све основне потребе малолетне деце, с тим што ће преостали

износ обезбедити мајка како новчаним давањима тако и свакодневним старањем од деци. Стога је применом одредаба члана 6 став 1, 154, 160, 161, 162, 266 став 1 и 272 став 2 Породичног закона и чланова 23 и 27 Конвенције о правима детета, водећи рачуна и о минималној суми издржавања која је у време закључења главне расправе износила 39.101,00 динара, првостепени суд је донео одлуку садржану у трећем ставу изреке побијане пресуде.

Оценивши да су нарушени односи парничних странака умногоне последица неразрешених партнерских односа, да су малолетна деца посредно била изложена насиљу присуствујући свађама родитеља и агресивном понашању туженог према тужили (присуствовали су догађају од 31.1.2020. године), да су слушале негативне приче о мајци, да се тужила и даље не осећа безбедно и да је њен страх аутентичан, а узимајући у обзир да је претходно изречена мера заштите од насиља у породици истекла и да је мишљење органа старатељства да је сврисходно изрећи меру заштите од насиља у породици, првостепени суд је закључио да наведено понашање туженог одступа од нормалног опхођења и комуницирања са тужиљом и малолетном децом, те да постоји ризик да се насиље понови, па је применом одредбе члана 197 и члана 198 став 3 Породичног закона одредио меру заштите од насиља у породици и забранио туженом да на било који начин даље узнемирава тужилу и малолетну децу и да се уздражава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужиле и малолетне деце, а у циљу обезбеђења њиховог спокојства, мира и безбедности.

Према оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право и за своју одлуку у потврђујућем делу дао јасне и потпуне разлоге које у целости прихвата и другостепени суд и у смислу члана 396 став 2 Закона о парничном поступку, на исте упућује.

Неосновано се жалбом туженог указује да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање да није на прави, законити и поуздан начин утврдио месечне потребе малолетне деце.

Супротно цитираним наводима жалбе, првостепени суд је правилном применом одредбе члана 8 Закона о парничном поступку, а полазећи од свих изведених доказа и то писаних доказа о трошковима школских и ваншколских активности малолетне деце, те трошковима живота као што су трошкови закупнине, режијски трошкови и детаљног и уверљивог исказа тужиле извео поуздан и несумњив закључак о месечним потребама малолетне деце, при чеми математички збир свих износа које је тужила у исказу навела умногоне превазилази потребе деце које је првостепени суд определио у износу од по 39.000,00 динара за свако дете. Првостепени суд је противно жалбеним наводима имао у виду да је малолетна ГГ треће дете и да је стога ослобођена плаћања уџбеника, као и чињеницу да тужила из претходног брака има дете и да за исто плаћа износ од 1.000,00 динара. Према оцени другостепеног суда, разлика у годинама између ГГ и ВВ с обзиром да је иста само две године и да су обе нижег школског узраста 10 и 12 година није од битног утицаја на различите базичне потребе девојчица, а првостепени суд је имао у виду да се обе баве спортом, да похађају часове страног језике па је стога неприхватљив став жалиоца да је апсурдно да трошкови енормно превазилазе оне који су потребни. Висина доприноса за издржавање малолетне деце од

стране родитеља са којим не живе не одређује се према минималној, нити према просечној заради у Републици Србији, већ према потребама деце и могућностима родитеља, при чему се узима у обзир и минимална сума издржавања коју одређује надлежно министарство, а која је у време доношења побијане пресуде била одређена у висини од 39.688,00 динара.

Неосновано се жалбом туженог истиче да првостепени суд није правилно ценио могућности туженог дужника издржавања и да је досуђеним износом егзистенција тужиоца озбиљно угрожена и дестабилизована.

Противно наведеном, првостепени суд је имао у виду и наведене околности, али је правилно примењујући одредбу члана 160 став 3 Породичног закона осим доказа који говоре о приходима и расходима туженог, правилно сагледао и могућности туженог као здравог, радно способног оца у зрелом животном добу да оствари већу зараду, посебно имајући у виду да је стамбено обезбеђен, да је постигао договор са братом и мајком да он наследи очеву кућу и да нема обавезу издржавања других лица, проценио да тужени има могућности да оствари зараду којом ће обезбедити потребна средства за издржавања своје малолетне деце, али и довољна средства за сопствене потребе.

Тужени је здрав и радно способан, што се не доводи у сумњу ни наводима жалбе, па је сагласно одредбама материјалног права наведеним у првостепеној пресуди и одредабама члана 27 став 1 2 Конвенције о правима детета као родитељ дужан да по потреби и повећаним напорима обезбеди средства за задовољење потреба малолетне деце. Обавеза издржавања малолетне деце је приоритетна и безусловна, а имајући у виду животну доб туженог (48 година) и очувану радну способност, чињеницу да је стамбено збринут, правилно је првостепени суд закључио да је тужени у могућности да издржавању своје деце доприноси у досуђеном износу. У сваком случају тужени је дужан, а и у могућности је да се радно ангажује и на другим пословима и на тај начин обезбеди средства неопходна за издржавање малолетне деце школског узраста, чије основне потребе не смеји бити угрожене, с обзиром да је обавеза издржавања малолетне деце према члану 166 став 4 Породичног закона приоритетна. Остала средства за издржавање малолетне деце обезбедиће тужила - мајка, која је такође дужник издржавања, а која је такође запослена и води свакодневну бригу о подизању и васпитању деце.

Неосновано се жалбом туженог побија одлука којом је одређена мера заштите од насиља у породици у односу на малолетну децу ВВ и ГГ.

Противно изнетним жалбеним наводима, а имајући у виду да је током првостепеног поступка несумњиво утврђено да су малолетна деца парничних странака посредно била изложена насиљу, јер су присуствовали понашању туженог према тужилци које одступа од нормалног опхођења и комуницирања, о чему сведочи и службена белешка ПС Палилула од 27.1.2020. године, као и исказ тужилце који у том делу наводима и исказом туженог није доведен у сумњу, правилно је првостепени суд прихвативши мишљење органа старатељства од 3.6.2022. године којим је оцењено да је сврсисходно изрећи меру заштите од насиља у породици како према тужилци тако и према малолетној деци парничних странака, показао нулту толеранцију на насиље и

одредио меру заштите од даљег узнемиравања у свему у складу са одредбом члана 197 став 1 Породичног закона, а ради спречавања евентуалних будућих сукоба између странака у присуству деце. Изречена мера забране узнемиравања адекватна је и сврсисходна интензитету и трајању поремећаја односа у породици, а њено временско трајање је у најбољем интересу свих чланова породице, а пре свега малолетне деце. Стога је на правилност одлуке у побијаном делу без утицаја жалбени навод да се лични односи деце са туженим - оцем одвијају без икаквих ограничења и без проблема, те да је њихов однос пун љубави и топлине, будући да је и према оцени другостепеног суда у конкретном случају с обзиром на раније испољени модел понашања туженог, сврсисходно превентивно деловање изрицањем мера заштите од насиља којима се поред деце као посредних жртава насиља, штити и лице које је насиље испољило од понављања насилничког понашања.

Приликом одлучивања другостепени суд је имао у виду и остале жалбене наводе али их посебно не образлаже налазећи да нису од утицаја на доношење другачије одлуке о изјављеној жалби.

Правилно је првостепени суд у складу са чланом 207 Породичног закона одлучио о трошковима поступка.

На основу свега изложеног, применом одредбе члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 и применом члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку, донета је одлука садржана у првом ставу изреке ове пресуде.

Како тужени није успео у жалбеном поступку, то је сходно члану 165 став 1 у вези са чланом 153 Закона о парничном поступку као неоснован одбијен његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка, одлуком садржаном у другом ставу изреке ове пресуде.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић